

միւս եկեղեցիները՝ Ս. Գէորգ, Ս. Սարգիս, Ս. Հրեշտակապետ և Ս. Լուսաւորիչ, կը պատարագէ, կը քարոզէ և ձեռնադրութիւններ կը կատարէ:

Մահտեսի Ամբակում և Քէօմիւրճեանց տունը Եղիազարի Կ. Պոլսոյ պատրիարքութեան ժամանակէն համակիր ու բարեկամ եղած էին իրեն: Մահտեսի Ամբակում ի նշան իր բարեկամութեան 1651ին Յայտաւուրք մը օրինակել տուած էր Բարձրահայեաց Ս. Աստուածածնի վանքին համար, որուն ստացողը եղած էր Եղիազար: Ատոր Յիշատակարանին մէջ Տէր Մարտիրոս Քէօմիւրճեան կը գրէ. «Սւ մեք Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ Տէր Մարտիրոս եւ Տէր Ովանէս (Նրեմիայի վարժապետը) քահանայքս . . . հարեալ էաք ի սէր վարդապետիս և միշտ ընդ նմա շրջէաք զցայգ եւ զցերեկ՝ անանջատ կալով յեկեղեցական եւ յայլ ծառայական գործ»⁽¹⁾: Եղիազարի այս անգամ Կ. Պոլիս դառնալուն իր բարեկամներուն վրայ կ'աւելնայ նաև Տէր Մարտիրոսի անդրանիկ զաւակը և Մահտեսի Ամբակումի որդեգիրը՝ Նրեմիա, որ իբրեւ ուսման ծարաւի երիտասարդ՝ որդիական սիրով կը փարի անոր՝ գրաւուելով անոր քաղցրաբան վարդապետութենէն ու անձանձիր քարոզութենէն և գեղեցիկ ըստ Աստուծոյ քաղաքավարութենէն: Այնուհետև գրեթէ անբաժան կը գտնենք զինքը Եղիազարէն, այնպէս որ երբեմն գիշերներն անգամ անոր մօտ կ'անցընէ, ու այդ սերտ յարաբերութենէն, անտարակոյս, մեծապէս կ'օգտուի Նրեմիա ու անոր առաջնորդութեամբ կը զարգանայ կրօնական և սուրբգրական ուսմանց մէջ, ինչպէս յիշեցինք վերև: Նրեմիա ետքէն, 1682ին, իր էջմիածին առ Եղիազար Կաթողիկոս ուղղած թուղթին մէջ (Յաւել. էջ 435) սրտագին տողերով կը յիշէ

(1) Թարս Աղբար առ Ակինեանի, էջ 25: